

**Tek Ebeveyn ile Yetişen Bireylerde Suç
Olgusu ve Oranlarının Araştırılması**

Araştırma Makalesi

Ertunç Can

Sakarya Üniversitesi,
Sosyal Bilimler Enstitüsü,
ertunccan12@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.16634822>**ÖZET**

Bu araştırmanın temel amacı, tek ebeveynli aile yapısında yetişen bireylerin suça yönelme oranlarını ve bu olguyu etkileyen sosyolojik, ekonomik ve psikolojik faktörleri belirlemektir. Aile yapısındaki değişimlerin çocukların gelişim süreçlerine olan etkileri ve suç eğilimleri, sosyolojik boyutlarıyla ele alınmıştır. Bu çalışma, nicel araştırma yöntemleri kullanılarak yürütülmüştür. Araştırmada, tek ebeveynli ailelerde yetişen bireylerin suç olgusuna yönelik eğilimlerinin belirlenmesi amacıyla tarama modeli kullanılmıştır. Çalışmanın örneklemi, Sincan Çocuk Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda suçunun cezasını çekmekte olan 12-18 yaş aralığındaki bireylerden oluşmaktadır. Araştırmanın verileri, literatür taraması, saha çalışması ve analizler yoluyla elde edilmiştir. Verilerin analizinde, tanımlayıcı istatistikler ve ilişki testleri (örn. ki-kare testi) kullanılmıştır. Bulgular, tek ebeveynli ailelerde yetişen çocukların, aile yapısının getirdiği anomi ve gerilimler nedeniyle suça yönelme eğilimlerinin arttığını göstermektedir. Ayrıca, sağlıklı bir aile yapısının, bireylerin sosyal ve duygusal gelişimindeki rolü vurgulanmıştır. Bu araştırma, toplumsal politikaların geliştirilmesi ve tek ebeveynli ailelere yönelik destek programlarının oluşturulması için öneriler sunmaktadır. Çalışmanın sonuçları, çocuk suçluluğunu azaltmaya yönelik stratejilerin geliştirilmesine rehberlik edebilir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Aile, Çocuk Suçluluğu, Tek Ebeveyn, Suç Olgusu, Anomi, Gerilim.

1. GİRİŞ

Aile, bireylerin ilk sosyal etkileşimlerini deneyimledikleri, temel değerlerini ve normlarını öğrendikleri, duygusal ve psikolojik destek aldıkları en küçük toplumsal birimdir (Kuzu, 2011). Toplumların yapı taşı olan aile, bireylerin kişisel gelişiminde, sosyal becerilerinin ve kimliklerinin şekillenmesinde kritik bir rol oynar. Aile içinde edinilen deneyimler ve ilişkiler, bireylerin hayat boyu sürdürecekleri davranış kalıplarını ve bakış açılarını büyük ölçüde belirler (Herdem ve Bozgeyikli, 2013). Aile, sadece biyolojik bir bağ değil, aynı zamanda kültürel, ekonomik ve sosyolojik bir birimdir. Bireylerin kimlik gelişimi, öz saygı düzeyi, duygusal denge ve sosyal uyum gibi temel özellikleri, aile ortamının sağladığı destek ve rehberlikle doğrudan ilişkilidir. Sağlıklı bir aile ortamında yetişen bireyler, genellikle daha yüksek özgüven, empati ve sosyal becerilere sahip olurlar (Aktaş, 2015).

Modern toplumlarda aile yapısı ve dinamikleri, bireylerin gelişim süreçlerini önemli ölçüde etkileyen temel unsurlardır. Aile, bireylerin doğumlarından itibaren yaşamlarının her aşamasında çeşitli roller üstlenen ve onların sosyal, duygusal ve psikolojik gelişimlerini şekillendiren birincil sosyal kurumdur (Aslan, 2002). Ailenin yapısı ve dinamikleri, bireylerin kimlik oluşumundan sosyal becerilerine, ahlaki değerlerinden duygusal sağlamlıklarına kadar geniş bir yelpazede etkili olur. Aile yapısı, bir ailenin üyelerinin sayısı, ilişkilerinin niteliği ve hiyerarşik düzeni gibi çeşitli faktörlerden oluşur (Walsh, 2015). Geleneksel iki ebeveynli aile modeli, çocukların hem anne hem de babadan gelen farklı sosyal ve duygusal destekleri almalarını sağlar. Bu yapı, çocukların daha dengeli ve sağlam bir psikolojik yapıya sahip olmalarına katkıda bulunur. Ancak, modern toplumlarda boşanma oranlarının artması, evlilik dışı doğumların çoğalması ve çeşitli sosyal nedenlerle tek ebeveynli ailelerin sayısının artması, çocukların gelişim süreçlerinde farklı dinamiklerin rol oynamasına neden olmuştur (Çobanoğlu, 2020).

Geleneksel iki ebeveynli aile yapısının değişime uğraması, özellikle tek ebeveynli ailelerin artışı, sosyal bilimler alanında çeşitli araştırmaların odak noktası olmuştur. Tek ebeveynli aileler, çocukların gelişiminde çeşitli zorluklarla karşılaşabilmektedirler. Ekonomik sıkıntılar, zaman yönetimi sorunları ve sosyal destek eksikliği gibi faktörler, bu ailelerdeki çocukların duygusal ve sosyal gelişimlerini olumsuz etkileyebilmektedir. Tek ebeveynli ailelerde, ebeveynin hem geçim sağlama hem de çocuk bakımı sorumluluğunu üstlenmesi, çocuklara yeterli zaman ve ilgi ayırma konusunda zorluklar yaşamasına neden olur (Feyzioğlu ve Kuşçuoğlu, 2011).

Tek ebeveynli ailelerin çocukları, ekonomik zorluklar, psikolojik stres ve sosyal izolasyon gibi çeşitli risk faktörleriyle karşı karşıya kalabilirler. Bu risk faktörleri, bireylerin suç işleme eğilimlerini artırabilmekte ve toplum içinde dezavantajlı konuma gelmelerine neden olabilmektedir. Dolayısıyla, tek ebeveynli ailelerde yetişen bireylerin suç davranışları ve oranlarının incelenmesi, hem bireysel hem de toplumsal düzeyde önemli bir araştırma alanıdır (Polat Köse ve Kobya Bulut, 2024).

Bu çalışmanın amacı, tek ebeveynli ailelerde yetişen bireylerin suç eğilimlerini ve suç işleme oranlarını incelemektir. Suç olgusu, yalnızca bireylerin yasadışı faaliyetleri değil, aynı zamanda toplumun genel sağlığı ve güvenliği üzerinde de doğrudan etkilidir. Bu bağlamda, suç oranlarının artması, sosyal yapının bozulmasına ve toplumsal huzurun azalmasına yol açabilir.

2. Yöntem

2. 1. Araştırmanın Konusu, Amacı ve Önemi

Bu araştırmanın konusu, tek ebeveyn ile yetişen bireylerin suç olgusuna ve suç oranlarına ilişkin faktörlerin incelenmesidir. Aile yapısının bireylerin suça yönelme eğilimlerini nasıl etkilediği, özellikle tek ebeveynli ailelerde yetişen bireylerin karşılaştıkları zorluklar ve bu zorlukların suça yönelim üzerindeki potansiyel etkileri bu çalışmanın odak noktasını oluşturmaktadır.

Bu bağlamda, araştırmanın temel amacı, tek ebeveynli aile yapısında yetişen bireylerin suça yönelme oranlarını ve bu olguyu etkileyen sosyolojik, ekonomik ve psikolojik faktörleri belirlemektir. Çalışma, suç işleme eğilimini artıran temel nedenleri ortaya çıkarmayı ve tek ebeveynli ailelerde suç oranlarını etkileyen değişkenleri analiz etmeyi hedeflemektedir. Bu kapsamda, bireylerin suç davranışları üzerindeki ekonomik durum, aile içi iletişim, sosyal destek sistemleri ve toplumsal bağlar gibi faktörlerin rolü incelenmiştir.

2. 2. Araştırmanın Problemi ve Kapsamı

Tek ebeveynli ailelerde yetişen bireylerin, iki ebeveynli ailelerde yetişen bireylere göre farklı sosyal, ekonomik ve psikolojik koşullara maruz kaldığı bilinmektedir. Bu durum, bireylerin yaşam boyu gelişim süreçlerini ve sosyal davranışlarını etkileyebilmektedir. Araştırmanın temel problemi, tek ebeveynli aile yapısında yetişen bireylerin suça yönelme eğilimlerinin, aile yapısının farklı unsurları ve çevresel faktörler doğrultusunda nasıl şekillendiğinin incelenmesidir. Araştırma, “Tek ebeveynli ailelerde yetişen bireyler, suça yönelme eğilimleri açısından nasıl bir risk altındadır ve bu durumu etkileyen başlıca faktörler nelerdir?” sorusuna yanıt aramaktadır. Bu bağlamda araştırma evreni Sincan çocuk kapalı cezaevinde yatan çocuklar olarak belirlenmiştir.

Bu araştırma, tek ebeveynli ailelerde yetişen bireylerin suç olgusuna yönelik eğilimlerini ve bu eğilimlerin arkasındaki sosyal, ekonomik ve psikolojik faktörleri kapsamaktadır. Çalışma, tek ebeveynli aile yapılarında suç oranlarının ve suç türlerinin analiz edilmesini içermekte, bu bireylerin yaşadıkları zorluklar ve suça yönelme risklerini artıran etmenleri incelemektedir. Ayrıca, araştırma kapsamında bireylerin suç davranışlarını etkileyebilecek toplumsal bağlar, ekonomik güçlükler, sosyal destek sistemleri ve eğitim durumu gibi faktörler de değerlendirilecektir. Bu sayede, aile yapısının suç davranışları üzerindeki etkileri detaylı bir şekilde ele alınmıştır.

2. 3. Araştırmanın Yöntemi

Bu çalışma, nicel araştırma yöntemleri kullanılarak yürütülmüştür. Araştırmada, tek ebeveynli ailelerde yetişen bireylerin suç olgusuna yönelik eğilimlerinin belirlenmesi amacıyla tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modeli, belirli bir grup veya evrenin mevcut durumunu tanımlamaya yönelik, betimsel nitelikte bir yöntemdir (Karasar, 2020). Araştırma, bireylerin aile yapılarının ve sosyo-ekonomik durumlarının suç işleme eğilimleri üzerindeki etkilerini inceleyerek, bu ilişkiyi anlamayı hedefleyen bir durum çalışması niteliğindedir. Durum çalışması, belirli bir olgunun derinlemesine incelenmesine olanak tanır ve bu çalışmada, tek ebeveynli aile yapısının bireylerin suç davranışları üzerindeki etkisi bu kapsamda ele alınmıştır (Yin, 2018).

Araştırmanın verileri, anket yöntemi kullanılarak toplanmıştır. Anketler, katılımcıların aile yapısı, ekonomik durumu, eğitim düzeyi ve suç davranışları gibi çeşitli sosyo-demografik bilgileri içeren sorulardan oluşmuştur. Anketin hazırlanmasında, geçerlilik ve güvenilirlik açısından daha önce yapılan benzer çalışmaların ölçeklerinden faydalanılmıştır. Veriler, yüz yüze anket uygulamaları yoluyla toplanarak geniş bir katılımcı kitlesine ulaşılmıştır.

Çalışmanın örnekleme, Sincan Çocuk Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda suçunun cezasını çekmekte olan 12-18 yaş aralığındaki bireylerden oluşmaktadır. Örneklem seçiminde, olasılıksız örnekleme yöntemlerinden amaçlı örnekleme tekniği kullanılmıştır (Patton, 2015). Katılımcıların seçiminde, farklı sosyo-ekonomik arka planlardan ve coğrafi bölgelerden bireylerin dahil edilmesine özen gösterilmiştir. Bu çeşitlilik, araştırma sonuçlarının daha geniş bir bağlama taşınabilmesini sağlamaktadır.

Toplanan veriler, istatistiksel analiz teknikleri kullanılarak SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) programı aracılığıyla analiz edilmiştir. Verilerin analizinde, tanımlayıcı istatistikler ve ilişki testleri (örn. ki-kare testi) kullanılmıştır. Araştırma bulguları, çalışmanın araştırma sorularını yanıtlayacak şekilde yorumlanmıştır.

Araştırma, etik kurallara uygun olarak yürütülmüş ve katılımcıların bilgilendirilmiş onamları alınmıştır. Anketlerin anonim ve gönüllülük esasına dayalı olduğu, katılımcıların istedikleri zaman çalışmadan çekilebileceği belirtilmiştir.

3. Bulgular ve Tartışma

3. 1. Sosyodemografik Bulgular

Araştırma kapsamında öncelikle görüşme yapılan bireylerin sosyodemografik özellikleri incelenmiştir. Katılımcıların bu özellikleri Tablo 1’de sunulmuştur.

Tablo 1: Katılımcıların Sosyodemografik Özellikleri

Değişken	Gruplar	Sıklık	Yüzdelik
Yaş	12-14	28	12,2
	15-16	90	39,1
	18-17	112	48,7
Tutuklanmadan Önce Okula Devam Etme Durumu	Devam ediyordu	117	50,9
	Aralıklı	38	15,2
	Devam etmiyordu	75	33,9
Anne sağ mı?	Sağ	221	96,1
	Ölü	9	3,9
Baba sağ mı?	Sağ	210	91,3
	Ölü	20	8,7
Hüküm Durumu	Hükümlü	22	9,6
	Hüküm özlü	38	16,5
	Tutuklu	170	73,9
Cezaevi Öncesi Kimle Yaşamaktaydı	Anne	53	23,0
	Baba	27	11,7
	Anne baba	125	54,4
	Diğer	25	10,9
Aile türü	Tek ebeveyn	58	25,2

Çekirdek	142	61,7
Geriş	30	13,1

Demografik veriler incelendiğinde, örneklem grubunun yaş dağılımı, eğitim durumu, aile yapısı ve hüküm durumları hakkında önemli bilgiler elde edilmiştir. Katılımcıların tamamı erkek olduğu için cinsiyete ilişkin veriler Tablo 1'e yansıtılmamıştır. Yaş dağılımına bakıldığında, katılımcıların çoğunluğunun (%48,7) 17-18 yaş aralığında olduğu görülmektedir. Bunu %39,1 ile 15-16 yaş grubu takip etmektedir. En düşük oran ise %12,2 ile 12-14 yaş grubundadır. Bu veriler, suça karışma riskinin ergenlik döneminin ortalarında ve sonlarında arttığına işaret etmektedir. Eğitim durumu açısından, tutuklanmadan önce katılımcıların yarısından biraz fazlası (%50,9) okula devam etmekteydi. Ancak %33,9'luk bir kesimin okula devam etmediği, %15,2'sinin ise aralıklı olarak devam ettiği görülmektedir. Bu durum, eğitimden uzaklaşmanın suça yönelme riskini artırabileceğini düşündürmektedir. Aile yapısı incelendiğinde, katılımcıların büyük çoğunluğunun anne (%96,1) ve babalarının (%91,3) hayatta olduğu görülmektedir. Ancak cezaevi öncesi yaşam durumları incelendiğinde, yalnızca %54,4'ünün anne ve babasıyla birlikte yaşadığı, %23'ünün sadece anneye, %11,7'sinin sadece babayla yaşadığı tespit edilmiştir. Bu veriler, tek ebeveynli ailelerde yetişmenin suça yönelme riskini artırabileceğini göstermektedir. Hüküm durumları açısından, katılımcıların çoğunluğunun (%73,9) tutuklu olduğu, %16,5'inin hüküm özlü olduğu ve %9,6'sının hükümlü olduğu görülmektedir. Bu dağılım, örneklem grubunun çoğunlukla yargılama sürecinde olduğunu göstermektedir. Katılımcıların aile incelendiğinde; %25,2'si (n=58) tek ebeveynli ailelerden, %61,7'si (n=142) çekirdek ailelerden ve %13,0'ı (n=30) geniş ailelerden gelmektedir. Veriler, çekirdek aile yapısının çoğunlukta olduğunu göstermektedir.

3. 2. Katılımcıların Ebeveynleriyle İlgili Bulgular

Araştırma kapsamında katılımcıların ebeveynleriyle ilişkilerini belirlemeye yönelik bazı sorular yöneltilmiş ve bunlara ilişkin bulgular Tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 2: Katılımcıların Ebeveynleriyle İlişkilerine Yönelik Bulgular

Değişken	Gruplar	Sıklık	Yüzdelik
Velayet Sahibi	Anne ve baba	92	40,0
	Baba	67	29,1
	Anne	58	25,2
	Diğer	13	5,7
Kimle yaşıyorsunuz?	Anne ve baba	125	54,3
	Anne	53	23,1
	Baba	27	11,7
	Diğer	25	10,9
Beraber yaşadığınız kişiyle Bağınız	İyi	187	81,3
	Orta	30	13,0
	Kötü	13	5,7
Kimle yaşamak isterdiniz?	Anne ve baba	133	57,8
	Anne	56	24,3
	Baba	26	11,4
	Diğer	15	6,5

Velayet durumu incelendiğinde, katılımcıların %40'ının velayetinin anne ve babada olduğu görülmektedir. Bunu %29,1 ile sadece babanın ve %25,2 ile sadece annenin velayeti takip etmektedir. Bu dağılım, tek ebeveynli ailelerin örneklem içindeki önemli oranını göstermektedir. Yaşam düzenleri ele alındığında, katılımcıların %54,3'ünün anne ve babasıyla birlikte yaşadığı, %23,1'inin sadece anneye, %11,7'sinin ise sadece babayla yaşadığı anlaşılmaktadır. Bu veriler, velayet durumu ile fiili yaşam düzeni arasında bazı farklılıklar olduğunu göstermektedir. Katılımcıların büyük çoğunluğu (%81,3) beraber yaşadıkları kişiyle ilişkilerini “iyi” olarak tanımlamıştır. Bu bulgu, aile bağlarının güçlü olduğuna işaret etmektedir. İdeal yaşam düzeni sorulduğunda, katılımcıların %57,8'i anne ve babasıyla birlikte yaşamak istediğini belirtmiştir. Bu oran, mevcut durumdan biraz daha yüksektir ve katılımcıların çoğunun iki ebeveynli bir aile ortamını tercih ettiğini göstermektedir. Bu bulgular, aile yapısının ve ilişkilerinin, suça karışmış gençler üzerindeki potansiyel etkilerini anlamak açısından önemli veriler sunmaktadır. Tek ebeveynli ailelerde yetişen bireylerin suç eğilimleri üzerine yapılan araştırmalar, bu bireylerin çeşitli risk faktörleriyle karşı karşıya olduğunu göstermektedir. Özellikle ekonomik zorluklar, sosyal destek eksikliği ve psikolojik sorunlar, çocukların davranışlarını ve sosyal uyumlarını olumsuz etkileyebilmektedir. Demir ve Çelebi'nin (2017) çalışmasında, tek ebeveynli ailelerin ekonomik, sosyal ve psikolojik sorunlarla daha sık karşılaştığı belirtilmiştir. Ancak, araştırmada katılımcıların büyük çoğunluğunun (%81,3) beraber yaşadıkları kişiyle ilişkilerini “iyi” olarak tanımlaması, aile içi bağların güçlü olduğunu göstermektedir. Bu durum, tek ebeveynli ailelerde dahi olumlu aile ilişkilerinin sürdürülebildiğini ve çocukların sosyal uyumlarının desteklenebileceğini göstermektedir. Nitekim, Coşan'ın (2018) çalışmasında da, tek ebeveynli ailelerin artan oranlarına rağmen, aile içi ilişkilerin kalitesinin çocukların gelişiminde belirleyici bir faktör olduğu vurgulanmıştır.

3. 3. Katılımcıların Suç Türü ve Okula Tutumlarına İlişkin Bulgular

Araştırmada katılımcıların suç türüne göre dağılımları ve okula olan tutumları da değerlendirilmiştir.

Tablo 3: Katılımcıların Suç Türlerine Göre Dağılımı

Değişken	Gruplar	Sıklık	Yüzdelik
Suç türü	Uyuşturucu kullanımı	52	22,6
	Uyuşturucu alım/satımı	25	10,9
	Hırsızlık	66	28,7
	Çocuğun cinsel istismarı	47	20,4
	Adam yaralama	40	17,4

Araştırmaya katılan bireylerin işledikleri suç türlerine göre dağılımı Tablo 3'de gösterilmektedir. Toplam 230 katılımcının %28,7'si (n=66) hırsızlık suçuyla ilişkilendirilmiştir. Bu oran, çalışmada en yüksek suç türünü oluşturmaktadır. Diğer taraftan, uyuşturucu kullanımı %22,6 (n=52) ile ikinci sırada yer almaktadır. Suç türleri arasında çocuğun cinsel istismarı %20,4 oranında yer alırken, adam yaralama ise %17,4 oranında yer almıştır. En az karşılaşılan suç türü ise %10,9 ile uyuşturucu alım/satımı olmuştur. Bu bulgu uyuşturucu kullanımı kadar yaygın olmayan ancak belirgin bir suç türü olarak dikkat edilmesi gerektiğine işaret etmektedir. Oman

vd.'nin (2005) ABD'de yaptıkları araştırma, tek ebeveynli ailelerde yetişen çocukların, iki ebeveynli ailelere kıyasla suç işleme riskinin daha yüksek olduğunu ortaya koymuştur. Bu risk faktörleri arasında ekonomik zorluklar, ebeveyn denetiminin azalması ve sosyal destek eksikliği gibi unsurlar bulunmaktadır. Benzer şekilde, İngiltere'de yapılan bir çalışma da, tek ebeveynli ailelerde büyüyen çocukların, özellikle mülkiyet suçları ve şiddet içeren suçlara karışma olasılığının daha yüksek olduğunu göstermiştir. Merton'un Gerilim Teorisi (Agnew, 2017), bireylerin toplumda arzu edilen hedeflere (başarı, refah, sosyal kabul gibi) ulaşma olanaklarının sınırlı olması durumunda norm dışı yollara yönelebileceğini savunur. Bu teoride, toplum tarafından belirlenen hedeflere ulaşamayan bireylerde “gerilim” oluşur, bu gerilim bireyleri suç gibi norm dışı davranışlara yönlendirebilir. Tek ebeveynli ailelerden gelen bireyler, ekonomik ve sosyal fırsatlara erişimde daha kısıtlı olabilirler ve bu, hırsızlık, uyuşturucu kullanımı gibi suçlara yönelmelerine zemin hazırlayabilir. Merton'un teorisinde özellikle “yenilik” (innovation) olarak adlandırılan uyum biçimi burada önemli bir rol oynar: Bireyler toplumun hedeflerine ulaşmak için geleneksel yollar yerine yasadışı yolları tercih ederler.

Tablo 4 çocukların okula karşı tutumlarıyla ilgili verileri göstermektedir. Veriler, çocukların okula yönelik tutumlarını üç soru üzerinden değerlendirmektedir. 5'li Likert ölçeği kullanılarak ölçülen bu sorulara ilişkin ortalama değerler, öğrencilerin okul hayatına karşı orta düzeyde bir ilgi duyduğunu işaret etmektedir.

Tablo 4: Katılımcıların Okula Karşı Tutumlarının Değerlendirilmesi

	N	Minimum	Maximum	Ortalama	Std. Sapma
Okulda olmaktan memnuniyet duyuyordum	230	1	5	3,0217	1,47303
Okulda öğrendiklerimin gelecekte bana faydalı olacağını düşünüyorum	230	1	5	3,0739	1,4772
Okula düzenli devam etmek benim için önemlidir	230	1	5	2,9609	1,4275

Tablo 4'e göre;

- “Okulda olmaktan memnuniyet duyuyorum” ifadesine verilen cevapların ortalaması 3,02 olarak belirlenmiştir. Bu sonuç, öğrencilerin okula yönelik duygusal bağlarının orta seviyede olduğunu göstermektedir.
- “Okulda öğrendiklerimin gelecekte bana faydalı olacağını düşünüyorum” ifadesine verilen ortalama yanıt 3,07'dir. Bu bulgu, okula karşı yararlılık algısının yüksek olmadığını ve eğitimden beklenen faydanın öğrencilere yeterince aktarılmadığını düşündürülebilir.
- “Okula düzenli devam etmek benim için önemlidir” ifadesinde ise ortalama 2,96 olarak belirlenmiştir. Bu düşük ortalama, okula devamlılık konusundaki ilginin sınırlı olduğunu ortaya koymaktadır.

“Okulda olmaktan memnuniyet duyuyordum” ve “Okula düzenli devam etmek benim için önemlidir” ifadeleri, öğrencilerin okula olan bağlılıklarının ve memnuniyetlerinin göstergesidir. Sosyal kontrol teorisine göre, eğer bu memnuniyet düşükse, öğrencilerin okuldan uzaklaşma veya suça yönelme riski artabilir. Düşük memnuniyet ve önem dereceleri, sosyal bağların zayıflığını ve

bunun da suç davranışlarına yol açabileceğini gösterir.

3. 4. Ki-Kare Analizine İlişkin Bulgular

Araştırma kapsamında farklı değişken kategorileri arasında ilişkinin varlığı Ki-Kare testi uygulanarak değerlendirilmiştir. İlk olarak suç türü ve aile türü arasındaki ilişki test edilmiştir (Tablo 5).

Tablo 5: Suç Türü ve Aile Türü Arasındaki İlişki

Suç Türü	Aile Türü							
	Tek ebeveyn		Çekirdek Aile		Geniş aile		Toplam	
	N	%	N	%	N	%	N	%
Uyuşturucu kullanımı	11	21,2	34	65,4	7	13,5	52	100,0
Uyuşturucu alım/satımı	4	16,0	18	72,0	3	12,0	25	100,0
Hırsızlık	11	16,7	45	68,2	10	15,2	66	100,0
Çocuğun cinsel istismarı	14	29,8	27	57,4	6	12,8	47	100,0
Adam yaralama	18	45,0	18	45,0	4	10,0	40	100,0
$X^2=13,170$; $p=0,037 \leq p=0,05$; Monte Carlo sig=0,48								

Ki-kare analizi sonuçlarında Pearson Ki-kare değeri 13.170 olarak hesaplanmış ve serbestlik derecesi (df) 8'dir. Asimptotik anlamlılık değeri 0.037 olarak bulunmuş, bu da 0.05'ten küçük olduğu için geleneksel anlamlılık düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişkiye işaret etmektedir. Nitekim Monte Carlo simülasyonu sonuçlarına baktığımızda (10,000 örneklem üzerinden), anlamlılık değeri 0.048 olarak hesaplanmış ve %99 güven aralığı 0.095 ile 0.111 arasında bulunmuştur. Bu durumda Monte Carlo simülasyonu, değişkenler arasındaki ilişkinin 0.05 düzeyinde anlamlı olduğunu teyit etmektedir. Linear-by-Linear Association değeri 4.567 olarak hesaplanmış ve bu değer anlamlılık düzeyi 0.023 olarak bulunmuştur. Monte Carlo simülasyonunda ise bu değer 0.036 olarak hesaplanmış ve tek yönlü test için 0.016 değeri elde edilmiştir. Toplam geçerli vaka sayısı (N) 230'dur ve beklenen değeri 5'ten küçük olan hücre sayısı %6.7 ile kabul edilebilir sınırlar içindedir (minimum beklenen değer 3.26). Analiz bulgularında; ceza infaz kurumunda kalan çocukların çekirdek ailelere sahip olanlarında suç dağılımı daha yüksek görünmektedir (özellikle hırsızlık %68,2). Tek ebeveynli ailelerde adam yaralama suçu (%45) dikkat çekmektedir. Uluslararası literatürde de benzer şekilde, ebeveyn eksikliğinin genç bireylerde duygusal düzenleme sorunlarına yol açabileceği ve bunun da agresif davranışları artırabileceği belirtilmektedir (McLanahan ve Sandefur, 2009). Tek ebeveynli ailelerde görülen şiddete yatkınlığın yüksekliği, Merton'un teorisinde yer alan "yenilgi" veya "isyan" (Merton, 2008) tepkileri ile ilişkilendirilebilir. Tek ebeveynli ailelerde, ekonomik ve duygusal desteğin yetersizliği, bireylerde gerilim yaratabilir ve bu da daha saldırgan ve şiddet içeren davranışlara yol açabilir. Sosyal stres ve yoksunluk, bu bireylerin suç davranışına daha yatkın hale gelmesine neden olabilir. Geniş ailelerde suç oranları genel olarak daha düşük seyretmektedir. Geniş aileler genellikle bir dayanışma ortamı sunar; ekonomik, duygusal ve sosyal destek sağlar. Bu, bireylerin ekonomik zorluklar karşısında daha dayanıklı olmalarına ve suç gibi yasa dışı yollara başvurmadan sorunlarını çözmelerine olanak tanır. Geniş ailelerde, bireyler arası yardımlaşma ve destek mekanizmaları, bireylerin stresle başa çıkmasına ve ekonomik sıkıntılar gibi suçun temel

nedenlerinden kaçınmasına yardımcı olabilir. Bu bulgular sosyal politikalar açısından önemli ipuçları sunmaktadır. Araştırma bulguları, çekirdek aileye sahip olan bireylerde hırsızlık suçunun daha yaygın olduğunu (%68,2) ortaya koymaktadır. Bu durum, ekonomik zorluklardan bağımsız olarak, sosyal çevrenin suç işleme eğiliminde belirleyici bir rol oynayabileceğini düşündürmektedir. Tek ebeveynli ailelerde büyüyen bireylerin ise daha çok adam yaralama gibi şiddet içeren suçlara yöneldiği görülmektedir. Bu farklılık, ebeveynin varlığı kadar, çocuğun yetiştiği çevrenin de suç eğiliminde belirleyici bir faktör olduğunu göstermektedir (Farrington et al., 2001).

Araştırmada ikinci Ki-kare testi suç türü ve yaş grupları arasında gerçekleştirilmiştir (Tablo 6).

Tablo 6: Suç Türü ve Yaş Kategorileri Arasındaki İlişki

Suç Türü	Yaş Kategorileri							
	12-14		15-16		17-18		Toplam	
	N	%	N	%	N	%	N	%
Uyuşturucu kullanımı	27	51,9	24	46,2	1	1,9	52	100,0
Uyuşturucu alım/satımı	0	0,0	2	8,0	23	92,0	25	100,0
Hırsızlık	1	1,5	58	87,9	7	10,6	66	100,0
Çocuğun cinsel istismarı	0	0,0	6	12,8	41	87,2	47	100,0
Adam yaralama	0	0,0	0	0,0	40	100,0	40	100,0
$X^2=246,821$; $p=0,000 \leq p=0,05$; Monte Carlo sig=0,00								

Yaş kategorileri ve suç türleri arasındaki ilişkiyi inceleyen Ki-kare analiz sonuçlarına göre anlamlı ve güçlü bir ilişki olduğu görülmektedir. Pearson Ki-kare değeri 246.821 olarak hesaplanmış ve p değeri 0.000 bulunmuştur. Monte Carlo simülasyonu da (10,000 örneklem üzerinden) bu anlamlı ilişkiyi doğrulamaktadır. Çapraz tablo incelendiğinde, 12-14 yaş grubundaki gençlerin (%51.9) ağırlıklı olarak uyuşturucu kullanımı suçuna karıştığı görülmektedir. 15-16 yaş grubunda ise hem uyuşturucu kullanımı (%46.2) hem de hırsızlık (%87.9) suçları öne çıkmaktadır. 17-18 yaş grubunda ise suç türleri daha çeşitlidir; bu yaş grubu uyuşturucu alım/satımı (%92), çocuğun cinsel istismarı (%87.2) ve adam yaralama (%100) suçlarında yoğunlaşmaktadır. Linear-by-Linear Association değeri 108.167 ($p<0.001$) olarak hesaplanmış olup, yaş ile suç türleri arasında güçlü bir doğrusal ilişki olduğunu göstermektedir. Toplam 230 vaka içinde, beklenen değeri 5'ten küçük olan hücre sayısı %13.3 ile kabul edilebilir sınırlar içindedir (minimum beklenen değer 3.04). Bu sonuçlar, yaş kategorileri ile işlenen suç türleri arasında istatistiksel olarak anlamlı ve güçlü bir ilişki olduğunu ortaya koymaktadır. Bu bulgular; Durkheim'ın perspektifinden bakıldığında, modern toplumda gençlerin yaşadığı normsuzluk (anomi) durumu farklı yaş gruplarında farklı suç türleriyle kendini göstermektedir (DiCristina, 2016). 12-14 yaş grubundaki uyuşturucu kullanımının yüksekliği (%51.9), bu yaş grubunun toplumsal normlardan kopuşunun ve bireysel çözüm arayışlarının bir göstergesi olarak değerlendirilebilir. Özellikle ergenliğin başlangıç döneminde görülen bu durum, toplumsal bağların zayıflaması ve bireysel anominin erken yaşta başladığını göstermektedir. Merton'un gerilim teorisi (Agnew, 2017) açısından incelendiğinde, yaş ilerledikçe (17-18 yaş grubu) suç türlerinin çeşitlenmesi ve şiddet içeren suçlara (adam yaralama %100) yönelim, kültürel hedefler ile bunlara ulaşmak için kullanılabilecek kurumsal araçlar arasındaki uyumsuzluğun bir sonucu

olarak yorumlanabilir. Özellikle bu yaş grubunda görülen uyuşturucu alım/satımı (%92), Merton'un “yenilikçilik” (innovation) adaptasyon tipine örnek oluşturabilir - yani meşru olmayan araçlarla meşru hedeflere ulaşma çabası. 15-16 yaş grubunda görülen hırsızlık suçlarındaki yüksek oran (%87.9), hem Durkheim'ın anomi kavramı hem de Merton'un gerilim teorisiyle açıklanabilir. Bu yaş grubu, toplumsal hedefleri içselleştirmiş ancak bu hedeflere ulaşmak için meşru araçlara erişimi kısıtlı olan bir geçiş dönemini temsil etmektedir. Bu dönemde görülen mülkiyet suçları, toplumsal beklentiler ile gerçeklik arasındaki gerilimin bir yansıması olarak değerlendirilebilir. Her iki teorinin de ortak noktası, suç davranışını bireysel bir tercih olmaktan çok, toplumsal yapının ve kurumların işleyişinin bir sonucu olarak görmesidir. Bulgulardaki yaşa bağlı suç türü değişimleri, gençlerin içinde bulundukları toplumsal koşullara ve yapısal gerilimlere verdikleri tepkilerin sistematik bir örüntüsünü ortaya koymaktadır.

Tablo 7: Suç Türü ve Ebeveynin Baskıcı Olma Durumu Arasındaki İlişki

Suç Türü	Ebeveynin Baskıcı Olma Durumu							
	Evet		Hayır		Bazen		Toplam	
	N	%	N	%	N	%	N	%
Uyuşturucu kullanımı	10	19,2	33	63,5	9	17,3	52	100,0
Uyuşturucu alım/satımı	6	24,0	13	52,0	6	24,0	25	100,0
Hırsızlık	9	13,6	47	71,2	10	15,2	66	100,0
Çocuğun cinsel istismarı	6	12,8	32	68,1	9	19,1	47	100,0
Adam yaralama	9	22,5	27	67,5	4	10,0	40	100,0
$X^2=5,717$; $p=0,679 \geq p=0,05$; Monte Carlo sig=0,687								

Araştırmada, ebeveynlerin baskıcı tutumları ile çocukların işledikleri suç türleri arasındaki ilişki incelenmiştir (Tablo 8). Çalışma kapsamında uyuşturucu kullanımı, uyuşturucu alım/satımı, hırsızlık, çocuğun cinsel istismarı ve adam yaralama gibi suç türleri ele alınmıştır. Ebeveyn tutumları “hayır (baskıcı değil)”, “bazen baskıcı” ve “evet (baskıcı)” şeklinde üç kategoride değerlendirilmiştir. Toplam 230 vakanın incelendiği araştırmada, baskıcı olmayan ebeveynlere sahip bireylerin oranı %66.1 ile en yüksek grubu oluştururken, bazen baskıcı tutum sergileyen ebeveynlerin oranı %16.5 ve sürekli baskıcı tutum sergileyen ebeveynlerin oranı %17.4 olarak tespit edilmiştir. Yapılan Ki-kare analizi sonucunda Pearson Ki-kare değeri 5.717 olarak bulunmuş ve p değeri 0.679 olarak hesaplanmıştır. Bu değer 0.05 anlamlılık düzeyinden yüksek olması, ebeveynlerin baskıcı tutumları ile işlenen suç türleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmadığını göstermektedir. Analizin güvenilirliği açısından, Monte Carlo simülasyonu 10000 örneklem üzerinden gerçekleştirilmiş ve hücrelerin %13.3'ünde beklenen değer 5'ten küçük olduğu not edilmiştir. Bu bulgular ışığında, suç işleme davranışının sadece ebeveyn tutumuna bağlı olmadığı ve farklı değişkenlerin de bu davranış üzerinde etkili olabileceği sonucuna varılmıştır.

Tablo 8: Suç Türü ve Ebeveynin Ekonomik Durumu Arasındaki İlişki

Suç Türü	Ebeveynin Ekonomik Durumu							
	Kötü		Orta		İyi		Toplam	
	N	%	N	%	N	%	N	%
Uyuşturucu kullanımı	27	51,9	21	40,4	4	7,7	52	100,0
Uyuşturucu alım/satımı	16	64,0	6	24,0	3	12,0	25	100,0
Hırsızlık	32	48,5	25	37,9	9	13,6	66	100,0
Çocuğun cinsel istismarı	12	56,5	22	28,3	12	15,2	46	100,0
Adam yaralama	20	20,0	15	57,5	5	22,5	40	100,0
$X^2=9,091$; $p=0,035 \geq p=0,05$; Monte Carlo sig=0,040								

Araştırmada ebeveynlerin ekonomik durumları ile çocukların işledikleri suç türleri arasındaki ilişki incelenmiştir (Tablo 8). Çalışma kapsamında uyuşturucu kullanımı, uyuşturucu alım/satımı, hırsızlık, çocuğun cinsel istismarı ve adam yaralama suç türleri değerlendirilmiştir. Ebeveynlerin ekonomik durumları “kötü”, “orta” ve “iyi” olmak üzere üç kategoride ele alınmıştır. Toplam 229 vakanın incelendiği araştırmada, ekonomik durumu kötü olan ailelerin oranı %21,4, orta düzeyde olanların oranı %55 ve iyi düzeyde olanların oranı %23,6 olarak tespit edilmiştir. Yapılan Ki-kare analizi sonucunda Pearson Ki-kare değeri 9.091 olarak bulunmuş ve p değeri 0.035 olarak hesaplanmıştır. Bu değerin 0.05 anlamlılık düzeyinden düşük olması, ebeveynlerin ekonomik durumları ile işlenen suç türleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunduğunu göstermektedir. Monte Carlo simülasyonu sonucu elde edilen p değeri (0.040) de bu anlamlı ilişkiyi desteklemektedir. Analizin güvenilirliği açısından, beklenen değeri 5'ten küçük olan hücre bulunmadığı ve minimum beklenen değerin 5.35 olduğu not edilmiştir. Bu bulgular ışığında, ailenin ekonomik durumunun çocukların işledikleri suç türleri üzerinde etkili bir faktör olduğu sonucuna varılmıştır. Özellikle “kötü” ekonomik duruma sahip ailelerde, hırsızlık ve çocuğun cinsel istismarı gibi suçların oranlarının daha yüksek olduğu görülmektedir. Durkheim’in anomi teorisi, toplumsal normların zayıfladığı ve bireylerin sosyal kontrol mekanizmalarından kopuk hale geldiği durumlarda suç oranlarının arttığını belirtir. “Kötü” ekonomik duruma sahip ailelerde suç oranlarının daha yüksek olması, bu ailelerdeki ekonomik ve sosyal istikrarsızlığın bireylerin normlardan sapmasına yol açtığı şeklinde yorumlanabilir. Bu bağlamda, yoksulluk ve toplumsal kontrol eksikliği, bireylerin suç eğilimlerini artırabilir. Merton’un teorisi, bireylerin toplumsal olarak belirlenmiş hedeflere ulaşmak için yeterli meşru araçlara sahip olmamaları durumunda anomi yaşayabileceklerini ve bu nedenle alternatif (çoğunlukla suç) yollarına başvurabileceklerini vurgular. Tabloda görülen, “kötü” ekonomik durumdaki ailelerde hırsızlık gibi suçların yüksekliği, bu ailelerin sosyo-ekonomik hedeflere meşru yollarla ulaşamadığını ve bu nedenle bireylerin hırsızlık gibi yasadışı yollara başvurduklarını gösterir. Ebeveynlerin ekonomik durumunun suç türü üzerindeki etkisi, hem Durkheim’in toplumsal kontrol mekanizmaları hem de Merton’un bireylerin sosyo-ekonomik hedeflere ulaşamaması sonucu ortaya çıkan gerilim teorileri ile ilişkilendirilebilir. Özellikle ekonomik yetersizliklerin, bireylerin suç işleme eğilimlerini artırdığı ve toplumsal normların zayıfladığı anomi durumlarına yol açtığı söylenebilir.

4. SONUÇ

Bu araştırma, bireylerin aile yapısı, ebeveynlerin ekonomik durumu ve suç türleri arasındaki ilişkileri inceleyerek suç davranışlarının sosyolojik boyutlarını ortaya koymayı amaçlamıştır. Bulgular, suç oranlarının ve türlerinin aile yapısı ve ekonomik faktörlerle ilişkili olduğunu göstermektedir. Bu kapsamda, araştırma bulguları Durkheim ve Merton'un teorileri çerçevesinde ele alınmıştır.

Araştırma, ebeveynlerin ekonomik-sosyal durumu ile işlenen suç türleri arasında anlamlı bir ilişki olduğunu ortaya koymaktadır. Özellikle, ekonomik durumu kötü olan ailelerde hırsızlık ve çocuğun cinsel istismarı gibi suç oranlarının daha yüksek olduğu görülmüştür. Bu sonuçlar, Durkheim'in anomi ve Merton'un gerilim teorilerini destekler niteliktedir. Ekonomik sıkıntıların bireylerin sosyal normlara uyumunu zorlaştırdığı ve toplumsal kontrol mekanizmalarının zayıfladığı durumlarda, bireylerin suça yönelme olasılığının arttığı düşünülmektedir. Toplumsal normların belirsizleştiği veya zayıfladığı anomik koşullar, bireylerde bir gerilime sebep olarak suç gibi norm dışı davranışlara itebilir.

Merton'un gerilim teorisi ise, bireylerin toplumun belirlediği başarı hedeflerine ulaşmak için yeterli meşru araçlara sahip olmadıklarında gerilim yaşayacaklarını ve bu gerilimin yasadışı yollara başvurma eğilimini artıracaklarını savunur. Araştırma bulguları, düşük ekonomik düzeydeki ailelerin çocuklarının, ekonomik ve sosyal başarı hedeflerine ulaşmak için yasadışı yöntemlere (örneğin, hırsızlık) başvurabildiğini göstermektedir. Merton'un "yenilik" adaptasyon tipine uygun olarak, bu bireyler meşru yollarla ulaşamadıkları hedeflerine yasa dışı yollardan ulaşmaya çalışmaktadır.

Araştırmada, ceza infaz kurumunda yapılmış anket sonuçlarında kurumda yatmakta olan çocukların çekirdek ailelere mensup olanlarında suç oranlarının yüksek, geniş ailelerde ise daha düşük olduğu saptanmıştır. Ceza infaz kurumunda kalan çocukların çekirdek aileye sahip olanlarında hırsızlık oranının %68,2 gibi yüksek bir orana sahip olması, aile içi sosyal kontrolün ve dayanışmanın yetersiz kalabileceğini düşündürmektedir. Durkheim'in teorisi, güçlü toplumsal bağların bireylerin normlara uygun davranışlar sergilemesini teşvik ettiğini belirtir. Geniş ailelerde görülen düşük suç oranları, bu yapıların sunduğu ekonomik ve duygusal desteğin, bireylerin normlara uyumunu kolaylaştırdığını ve suçtan uzak durmalarını sağladığını göstermektedir.

Tek ebeveynli ailelerde, özellikle adam yaralama suçunun yüksek oranlarda görülmesi (%45), bu ailelerdeki ekonomik ve duygusal desteğin eksikliği nedeniyle bireylerde oluşan gerilimi ve şiddete yatkınlığı yansıtabilir. Merton'un gerilim teorisi açısından, bu durum bireylerin toplumsal beklentilere yanıt verememesinden doğan "isyan" veya "yenilgi" tepkileri ile açıklanabilir. Tek ebeveynli ailelerdeki bireylerin, sosyal ve ekonomik destek eksiklikleri nedeniyle stresle başa çıkma stratejilerinin zayıfladığı ve bu nedenle daha saldırgan ve şiddet içeren davranışlar sergiledikleri anlaşılmaktadır.

Bu çalışmanın bulguları, Durkheim ve Merton'un suç teorilerinin günümüz sosyal yapısı içinde geçerliliğini desteklemektedir. Durkheim'in anomi kavramı, özellikle düşük ekonomik düzeydeki ailelerde suç davranışlarının artmasını açıklamak için kullanılabilir. Normların zayıfladığı bu ortamlar, bireylerin toplumsal uyumunu zorlaştırır ve suç gibi alternatif davranış biçimlerine yönelmelerine yol açar.

Merton'un gerilim teorisi, araştırmada gözlenen ekonomik yetersizliklerin, bireyleri alternatif (yasa dışı) yollarla başarı hedeflerine ulaşma çabalarına yönlendirdiğini göstermektedir. Araştırmada, düşük ekonomik statüye sahip ailelerde suç oranlarının yüksek olması, toplumun belirlediğı refah hedeflerine ulaşma konusunda bireylerin yaşadığı gerilimi ve sonuçlarını açıkça ortaya koymaktadır.

Çalışmanın sonuçları, suç önleme stratejilerinin yalnızca bireysel faktörlerle sınırlı kalmaması gerektiğini, aynı zamanda ekonomik desteklerin sağlanması, aile bağlarının güçlendirilmesi ve toplumsal dayanışmanın teşvik edilmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Sosyal politikaların, özellikle ekonomik zorluklarla karşı karşıya olan ailelere yönelik destek programları ve gençlerin eğitim ve istihdam olanaklarını artıran projeler içermesi önemlidir. Geniş aile yapısının sağladığı dayanışma ve destek mekanizmalarının benzerlerinin sosyal programlarla teşvik edilmesi, gençlerin suçtan uzak tutulmasına katkı sağlayabilir. Ayrıca spesifik olarak şu önerilerde bulunmak isterim, tez süreci boyunca edindiğim tecrübelerin bir sonucu olarak da görülebilecek bu öneriler çeşitli kurum ve bakanlıkları ilgilendirdiğinden, yazdığım bu önerilerin hayata geçirildiğini görmek beni ve en azından bu işe gönül verenleri çok mutlu edecektir.

KAYNAKÇA

- Agnew, R. (2017). Revitalizing merton: General strain theory. In *The origins of American criminology* (pp. 137-158). Routledge.
- Aktaş, G. (2015). Türkiye'de Aile Sosyolojisi Çalışmalarına Genel Bir Bakış. *Journal of Sociological Studies/Sosyoloji Konferansları*, (52).
- Aslan, K. (2002). Değişen toplumda aile ve çocuk eğitiminde sorunlar. *Ege Eğitim Dergisi*, 1(2).
- Coşan, B. (2018). Dünya'da ve Türkiye'de Sosyo-Ekonomik Bir Problem Olarak Tek Ebeveynli Aile Olgusunun Çok Boyutlu Değerlendirilmesi. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 18 (41), 259-294.
- Çobanoğlu, A. (2020). Türk aile yapısında ve kültüründe yakın gelecekte önem kazanacağı öngörülen değişimler. *Sosyal ve Beşeri Bilimler Dergisi*, 4(2), 68-80.
- Demir, S., & Çelebi, Ş. (2017). Tek Ebeveynli Ailelerin Sorunları: Nitel Bir Araştırma. *Yalova Sosyal Bilimler Dergisi*, 7(13), 111-128. <https://doi.org/10.17828/yalovasosbil.333891>
- DiCristina, B. (2016). Durkheim's theory of anomie and crime: A clarification and elaboration. *Australian & New Zealand Journal of Criminology*, 49(3), 311-331.
- Farrington, D. P., Jolliffe, D., Loeber, R., Stouthamer-Loeber, M., & Kalb, L. M. (2001). The concentration of offenders in families, and family criminality in the prediction of boys' delinquency. *Journal of adolescence*, 24(5), 579-596.
- Feyzioğlu, S., & Kuşcuoğlu, C. (2011). Tek ebeveynli aileler. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 26(26), 97-110.
- Herdem, F. S., & Bozgeyikli, H. (2013). İlköğretime devam eden parçalanmış ve tam aile çocuklarının rehberlik ihtiyaçlarının karşılaştırmalı olarak incelenmesi. *OPUS-Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 3(4), 7-35.
- Karasar, N. (2020). *Bilimsel araştırma yöntemi* (35. baskı). Nobel Yayın Dağıtım.
- Kuzu, A. (2011). İnternet ve aile. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 27(27), 9-32.
- McLanahan, S., & Sandefur, G. D. (2009). *Growing up with a single parent: What hurts, what helps*. Harvard University Press.
- Merton, R. K. (2008). PIOTR SZTOMPKA. *The Blackwell Companion to Major Contemporary Social Theorists*, 24, 12.
- Oman, R. F., Vesely, S. K., & Aspy, C. B. (2005). Youth assets, aggression, and delinquency within the context of family structure. *American Journal of Health Behavior*, 29(6), 557-568.
- Patton, M. Q. (2015). *Qualitative research & evaluation methods: Integrating theory and practice* (4th ed.). SAGE Publications.
- Polat Köse, D., & Kobya Bulut, H. (2024). Tek ebeveyne sahip çocuklarda psikosomatik ağrı ve pediatri hemşireliği. *Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 13(3).
- Walsh, F. (2015). *Strengthening family resilience*. Guilford publications.
- Yin, R. K. (2018). *Case study research and applications: Design and methods* (6th ed.). SAGE Publications.

An Examination on Crime Facts and Rates in Individuals Raised by a Single Parent

Research Article

Ertunç Can

Sakarya University,
Institute of Social Sciences,
ertunccan12@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.16634822>

ABSTRACT

The primary objective of the investigation is to ascertain the prevalence of criminal behavior among individuals who have grown up in single-parent households and the sociological, economic, and psychological factors that influence this phenomenon. In sociological dimensions, the impact of changes in family structure on the criminal tendencies and developmental processes of children is examined. Quantitative research methodologies were implemented in this investigation. The study employed a screening model to ascertain the propensity of individuals who were raised in single-parent households to engage in criminal activities. The sample of the study consists of individuals between the ages of 12-18 who are serving their sentences for crime in Sincan Juvenile Closed Penal Institution. The data of the study were obtained through literature review, fieldwork and analyses. Descriptive statistics and relationship tests (e.g. chi-square test) were used in the analysis of the data. The findings show that children growing up in single-parent families have an increased tendency to turn to crime due to the anomie and tensions brought about by the family structure. In addition, the role of a healthy family structure in the social and emotional development of individuals is emphasized. This study offers suggestions for the development of social policies and the establishment of support programs for single-parent families. The results of the study can guide the development of strategies to reduce juvenile delinquency.

Keywords: Child, Family, Child Delinquency, Single Parent, Crime Phenomenon, Anomie, Income.